Gripa ucigaşă

Gripa ucigaşă

Este o zi oarecare de vineri şi stai la volanul maşinii tale, întorcându-te acasă. Aprinzi radioul. La ştiri sunt date informaţii de mică importanţă: într-o tara îndepartată au murit trei persoane de o oarecare gripă încă necunoscută.

Nu dai multă atenţie informaţiei...

Luni când te trezeşti, auzi că nu mai sunt trei, ci 30.000 de morţi între vechile coline ale Indiei.

Specialişti de la Serviciul Naţional pentru Sănătate a Stateleor Unite se află deja acolo pentru verificarea situaţiei.

Marţi, aceasta este ştirea cea mai importantă ce ocupă prima pagină a tuturor ziarelor, pentru că nu mai este doar India, ci şi Pachistanul, Iranul şi Afganistanul, iar asta o spun toate agenţiile de presă. O numesc “gripa misterioasă” şi toţi se-ntreabă; “Cum o vor controla?”.

În Europa panica deja s-a declanşat cu închiderea frontierelor. Auzi la telejurnal mărturisirea unei doamne din Franţa care vorbeşte de un pacient decedat la spital din cauza gripei misterioase. La televizor spun că odată ce ai contactat virusul, timp de o săptămână nu-ţi dai seama c-ai avea ceva. Urmează patru zile de dureri teribile după care are loc decesul.

Şi Regatul Unit închide graniţele, însă prea târziu. A doua zi preşedintele Statelor Unite închide la rându-i frontierele, pentru a evita contagierea populaţiei, până-n momentul în care se va găsi antidotul.

În ziua următoare lumea se duce la biserică rugându-se pentru găsirea soluţiei medicale salvatoare. Intră cineva şi spune: “Ascultaţi la radio ultimile ştiri!”. Două femei au murit la New York. Acum pare că-ntreaga lume a fost contaminată. Oamenii de ştiinţă lucrând non stop încearcă să gasească antidotul, dar pare că nu este posibil mai nimic. În sfârşit ştirea atât de mult aşteptată: a fost descifrat codul ADN-ului acestui virus. Se poate realiza şi apoi produce pe scară largă antidotul. Este nevoie de sângele cuiva care să nu fi fost niciodată infectat şi se dă ştirea că toată lumea fuge la spitalul cel mai apropiat pentru a face examene hematologice. Te duci şi tu cu toată familia, împreuna cu vecinii, întrebându-te: “Ce va urma? Să fie ăsta sfârşitul lumii?”.

La spital, după efectuarea examenelor, iese un medic strigând un nume. Cel mai mic dintre fiii tăi ce se află lângă tine, te apucă de haina şi-ţi spune: ”Tată, este numele meu!”. Înainte de a avea vreo reacţie îţi iau copilul iar tu strigi: “Aşteptaţi!”. Ei îţi răspund: “Totul va fi bine, sângele lui este curat, sângele lui este pur. Credem că are tipul de sânge potrivit”. După cinci minute medicii ies strigând şi râzând de bucurie. Este pentru prima oară că-i vezi veseli după o lungă săptămână de muncă încordată şi groază generală. Medicul cel mai în vârstă se apropie de tine şi-ţi spune: “Putem să stăm de vorba un moment?... Nu ştiam că donatorul va fi un copilaş şi de aceea trebuie să semnaţi aceste hârtii pentru a putea recolta sângele”. În timp ce citeşti formularul îţi dai seama că nu este specificată cantitatea de sânge şi-ntrebi: “Cât sânge?”...

Surâsul dispare de pe faţa medicului care-ţi răspunde: “Nu ne gândeam c-ar fi vorba de un copilaş. Nu am fost pregătiţi pentru o astfel de eventualitate... Va trebui să-l folosim pe tot!”...

Nu-ţi vine să crezi şi-ncerci să reacţionezi: “Dar, doctore..” în timp ce medicul continuă să-ţi zică: “Nu înţelegeţi, este vorba de un tratament salvator pentru întreaga omenire! Vă rog să semnaţi, avem nevoie de tot sângele”. Tu întrebi disperat: Dar nu puteţi face o transfuzie?” iar răspunsul este: ”Dacă vom găsi alt sânge pur, o vom face... Semnaţi? Vă rugăm! SEMNAŢI !!!!!!!”.

Mut şi fără a-mi mai simţi degetele de la mână care strângeau pixul, SEMNEZ. Te întreabă: “Doriţi să vă vedeţi copilul?” Te duci la sala de urgenţe unde te aşteaptă baieţelul, care-ţi spune: “Tată, mamă, ce se-ntâmplă?” Îi iei mânuţa şi îi spui: “Fiule, mama Ta şi eu te iubim foarte mult, te iubim şi nu vom îngădui niciodată să se întâmple ceva ce nu-i necesar, înţelegi?” şi când doctorul se întoarce şi spune: Îmi pare rău dar trebuie să-ncepem, în toată lumea oamenii mor”, tu ai fi plecat? Ai fi putut întoarce spatele copilului tău lăsându-l acolo?... în timp ce el îţi spunea: “Tată, Mamă, de ce ma părăsiţi?“...

După o săptămână, în timp ce faci slujba pentru evocarea fiului tău, unii stau pe la casele lor, alţii n-au venit pentru că au preferat să meargă la plimbare sau pe stadion la meci în timp ce alţii participă la ceremonie cu un surâs fals prefăcându-se că-i interesează cât de cât durerea ta. Ai vrea să opreşti întreaga ceremonie şi să strigi: “Fiul meu a murit pentru voi !!!! Chiar nu vă pasă deloc?”... Uneori asta vrea să ne spună Dumnezeu: “Fiul meu a murit pentru voi şi voi nu înţelegeţi cât de mult vă iubesc?”